

Bog plati g. misijonarju nja trud in naj do-
deli tako milost še mnogo drugim faram.

Od sv. Tomaža pri Veliki nedelji. (Neved-
nost in hudobnost.) Naša fara šteje že več
let, na 100 udov družbe sv. Mohora. Potem se
zna, da imamo dovolj knjig, ktere beremo, kedar
nam čas dovoli. Navada tedaj je, kedar imajo
kde mrliča, da se pri tistem hramu zraven molenja
za rajnega, tudi kaj koristnega bere, ako se lju-
dem poljubi.

Tako se je tudi pred kratkim zgodilo. Ljudje
so prišli k mrliču molit. Tam je nekdo bral od
družbe sv. Mohora izdane knjige: Kristusovo
življenje in trpljenje. Med poslušalci bil je
mož, ki je nekdanj bil vojak. Ta je rekel: z bran-
jem tiho biti. Ker tega neče poslušati, in sicer zato
ne, ker so to same laži in norčije. Pristavil je še,
da če bi on bil oblastnik, tedaj bi družbo zatrl,
da se nebi ljudje z njo ciganili. Po mojem mnenju
je on zaničeval, 1. pisatelja te knjige, 2. pre-
gledovalca in 3. Tega, čigar življenje in trpljenje
je ondi popisano!

Iz Savinske doline. Resnica je, da največ
pohujšanja in nevere izhaja po branju (čitanju)
slabih knjig in časopisov, posebno dan danes, ko
se povsod obilno ponujajo. Da se pa temu v o-
kom pride, kolikor je mogoče, to je sveta dolžnost
vsakega zvestega krščanskega rodoljuba, da vse
moči napenja ino po svoji zmožnosti podpira in
priporočuje dobro v katoliškem duhu pisane knjige
in časopise. Zastran tega sem tudi jaz tega mne-
nja, kakor se je že od drugih pisalo, da naj bi
odbor družbe sv. Mohora toliko lepo pa tako malo
razširjeno za sedanj čas pa celo važno knjigo
„Malo apologetiko“ natisniti in med svoje ude raz-
deliti dal. Zares žalostno je, kar se iz mnogo
krajev sliši, posebno od kar je šola od Cerkve
ločena, kako slabo da učitelji šolsko mladež po-
dučujejo. Namesto da bi njo bolj v krščanskem
duhu gojili in njej srce blazili, pa ravno nasprotno
ravnajo. Hvala Bogu v moji rojstni županiji ni
tako. Hvalevredni gospod kateket in g. nadučitelj
J. Agreš prav marljivo podučujeta. Nedavno se
je čitalo v „Slovene-u“ v dopisu iz Mozirja, kako
hud nemškutar da je brašlovski nadučitelj. Temu
ni tako. Ko je bil za občinskega tajnika, tedaj
je sploh vse v slovenskem jeziku pisal, kar do-
mače reči zadene. Ali zdaj smo v tem oziru ve-
liko na slabšem. Naš sicer obče spoštovani g.
župan si je v službo vzel nekega pisarja, ki nič
slovenski ne pisati ne brati ne zna. Po pravici
smem reči da, ko bi naš župan še narodnjak bil,
bi imel vse lastnosti dobrega župana.

Sicer bi še imel o tem več ojaviti, pa samo
to rečem kakor neka stara narodna pesem o Slo-
vencih pravi: Vsem domačim slovo daja. — Kar
je tujega, to velja itd. Žali Bog da je istina.

J. Prislan, vojak.

Iz Kozjega. (Kmetijska podružnica.)
Pretečeni četrtek sta prišla k nam 2 poslanca šta-

verske kmetijske družbe: g. Baumgartner, ravnatelj
Grotenhofske kmetijske šole in g. Klingan, deželni
živinski zdravnik. V sobani okrajnega zastopa
sta prav razumljivo in celo podomače (seveda
nemški) razlagala najbolj potrebne reči zdrave
živinoreje in pametnega poljedelstva. Ker je bilo
mного poslušalcev, kojim je nemščina neznana,
je g. učitelj Eberl v slovenskem ponovil, kar sta
gospoda povedala v nemškem. Hvala mu za ta
trud! —

Pa glavni namen shoda je bil, nagovarjati
naš okrajni zastop, naj bi se v Kozjem za celi
okraj ustanovila kmetijska podružnica graške de-
želne kmetijske družbe. Tuja gospoda sta naredla
velike koristi kmetijskih družeb sploh, zlasti pa za
revni Kozjanski okraj tako živo in jasno razložiti,
da so vsi nazoči predlog z veseljem sprejeli. In
da ne ostane beseda beseda se je takoj nekoli.
Ko posestnikov združilo v pospeh pravilne konje-
reje. Bog daj, da izraste iz tega konjerejska
društva v kratkem cela velika družba, ki bo ob-
segala vse strani kmetijskega delovanja!

Omeniti je še, da sta graška gospoda obža-
lovala, da nista zmožna slovensčine in da sploh
graškemu deželnemu zavodu manjka slovenskih
moči. Tudi sta obljubila, da se bodo pravila
kmetijskih družeb, določbe in skušnje graške družbe
v vseh slovenskih*) časnikih razglasile.

Od sv. Andraža v slov. gor. (Slovo odhaja-
jočemu g. učitelju.) G. A. Srnc je učiteljeval pri
nas više 10 let s sposobno spretnostjo in marlji-
vostjo. Bil je prijaznega in lepega krščanskega
vedenja, pravi vzgled šolarjem, nenadomestljivi
srenjski odbornik, in sploh obče spoštovan in pri-
ljubljen. Živel je v lepi edinosti s častito du-
hovščino. Zdaj pride za učitelja v mesto Ptuj.

Zgubimo res odličnega rodoljuba, šola vne-
tega pospešitelja, prijatelji pak značajnega miru
ljubnega moža. G. Srnc je matičar, ud okr. šol-
skega sveta v Ptuj, in ako se ne motimo, pred-
sednik ptujskega šolskega društva i. t. d. Bog ga
ohrani mnogo let! Živili!

Politični ogled.

Astrijske dežele. Najvažniši dogodek je zdaj
ta, da svitli cesar 1. aprila na večer odpotujejo
iz Dunaja v Dalmacijo. V Trst pridejo 2. aprila
in ostanejo ondi do 4. aprila. Pri tej priliki bodo
tudi razkritje spomenika, ki je na čast nesrečnega
mehikanskega cesarja, njih Veličasti brata Maksi-
milijana, postavljen, s svojo cesarsko nazočnostjo
počastili. Potem se odpeljujejo v Gorico. Kar tej
cesarski poti posebno važnost daja je to, da bodo
laškega kralja v Benetkah in sicer obdani od
mного gospodov, tudi minister Andrassy bo zra-
ven, obiskali. Mislimo, da so svitlega cesarja
morale posebne razmere nakloniti, da so se za to

*) Mogoče, a vere nam manjka.

Vred.

obiskovanje odločili in sicer — v Benetkah, ktere njim je laški kralj izvil, akoravno je bil na morji pri Višu in na kopnem pri Custozzi tepen. Iz Benetek se bodo cesar po morji peljali v Pulj Istriji in od ondod v Dalmacijo, kder se bodo mudili do 11. maja.

Dunajski državni zbor je za negotov čas preložen. Tudi prav. Vsaj je zadosti drag. Vsaki dan potrebuje blizo 6000 gld. Slavni naši slavnjanski brati Čehi so zopet sijajno zmagali. Na kmetih so izvoleni sami korenjaki Staročehi, ki nepremagljivo branijo samostalnost svoje česke kraljevske dežele in pa blagor svojega naroda. Poglavitni mladočeski rogovilež dr. Gregor je propadel. Tudi v mestih so Staročehi zmagali. Le v Landskoronskem je večino dobil ustavak in Nemeec Niederle. To pa po res prav ustavaških spletkah. Potisnili so namreč 90 volilcev za Landskoronsko mesto v volilni zapisnik, akoravno njih mestice pri vsej svoji rodovitnosti ne premore. Sicer pa smo takih volilnih komedij Slavjani že precej navajeni! To ni nič novega. Kar ustavakom na številu manjka, to nadomestujejo s takimi zvijačami. Dolgo vendar to ne more držati!

Na Tirolskem je tudi znameniti konservativcec dr. Rapp svojo poslanstvo za dunajski državni zbor odložil.

Ogrski minister Tisza kaže za ministrovanje več spretnosti, kakor se je sploh nadjalo. Zlasti pa si ume prijateljstvo iskati za — prihodnje volitve. In to je imenitno in morebiti na mnogo strani odločilno. Cesar Ferdinand, skoro 83 let star je v Pragi nevarno zbolel. Akoravno mu je nekoliko odleglo, se vendar bojijo zanj.

Hrvati so dobili nove podžupane po vseh županijah. Ogrsko ministersvto si ni upalo niti enega izbrisati, katerega je bil ban Mažuranič vladi priporočil.

Vnanje države. Na Bavarskem je moral vojni minister in prusak general Frankh odstopiti, ker mu katoliški poslanci niso hoteli strahovite svote denarjev za pomnoženje vojniških priprav dovoliti. Pruski državni zbor je resnično sprejel novo postavo zoper katoliške prebivalce, po kateri se njihovim duhovnikom ustavi vsaka plača, dokler se pruskim cerkvenim postavam ne podvržejo, t. j., dokler svoje vere ne izdajo, česar pa ne bodo storili. To vedó preganjalci sami. Vsaj je Bismark sam rekel, da nova postava ne boóe ničesar opravila. Iz tega je razvidno, da hočejo Katoličane le mučiti.

Na Španskem so Karlisti tabor Alfonzistov napadli in vzeli. Ob enem pa še se za Alfonziste vzdigujejo novi nasprotniki: republikanci. Odstavljeni general Moriones in nekdanji predsednik španske republike Kastelar namislila zopet proglasiti republiko. Pomagalo to Špancev gotovo ne bo, vendar kriprelivanja bo po tem takem še več.

Turški sultan se je začel zoper nas ne-

koliko kujati. Obečal je da bodo turške železnice do naših mej potegnene; ali nagloma je besedo svojo prelomil. Naša vlada neki zdaj zahteva, naj sultan svojega vetroglavnega ministra odpusti; sultan pa hoče naj naš cesar svojega poslanca grofa Zihija nazaj pokliče. Bržej ko ne bodeta zavolj miru morala odstopiti obadva.

Na Romunskem je 12 tolovajev nekega Angleža z ženo vred napadlo, oropalo, sleklo in skoro nagega v snegu k drevesu privezalo. Skoro bi bila obadva zmrznila. Angleška vlada zahteva zadostenje.

Za poduk in kratak čas.

Podučni listki. 1. Lepo je gledati, kako se tenka pajčina ob rahlem vetriču ziblje in v juternem solneu lesketa, kot njezna srebrna mrežica. Sredi nje tiči mirno opazen pajk. Tej prikazni podobno je naše osolnčje. V globokem in širokem nebeškem prostoru se svita zraven drugih brezštevilnih solnčnih vrst, tudi naše osolnčje kot veličastna svitla mreža. Iz nje sredine sveti in greje — ljubo solnce. Okoli njega pa kroži kakih 135 premičnih zvezdic ali planetov, kakor da bi bili na okroglih obročkih nasajeni. Najbolj blizo solnea kroži zvezda Merkur; za njo pride Venera. Slovenci njo imenujemo zdaj večernico, zdaj danico, ker se nam kaže nekaj časa po solnčnem zahodu in zopet nekaj časa pred njegovem izhodu. Na tretjem mestu ali na tretjem obročku nastavljen je naša Zemlja, kakih 21 milijonov milj od solnea oddaljena. Sami Metuzalem, ki je živel 969, bi se moral blizo 30krat več časa na svetu muditi, ako bi hotel toliko pota prehoditi, čeravno bi vsaki dan 4 ure korakal. Vsako leto pride naša zemlja enkrat okoli solnea z vsemi svojimi prebivalci. Koliko let že ovo svojo pot ponavlja, kdo ve? Angelji božji utegnejo vedeti! Človek tega ne zamore poizvedeti. Takisto mu ni jasno, kedaj in kde da je bil prvi človek od Boga ustvarjen. Sicer pa vse kaže na Azijo. Pravijo, da je v Aziji bil nekdanji paradiz. Bodi temu kakor hoče, to vendar zdaj vidimo, da se je človeški rod razselil po celi zemlji. Rjoveči lev, orjaški slon, strahovita kača ropotača, nježni ptiček kolibrič itd. živijo le po gorkih deželah. Beli medved, plavutonožni tulen (morski pes), veliki mrož (morski konj), ptič severni strakoš itd. so naseljeni le po mraznih ledovinah severnega in južnega tečaja. Divjo kozo najdeš le na visokih planinah, bidro ob nizkih potocih, kita le v morji. Toda človek ne pozna nobenih takih mej. On se udomači povsod. Njega ne straši niti široko morje niti visoka planina. Človeka najdemo po gorkih pustinah afriških, pa tudi ob mrzlih obalih ledenega morja v Grönlandiji in Sibiriji.

Pri marsikaterih živalih se čudimo, kake umetnosti da vedó. Vendar pri tem ni pozabiti,